

Мотиваційний лист

кандидата на посаду директора
Державного історико-культурного заповідника
«Самчики»

Пажимського Богдана Олександровича

Свій професійний шлях, як науковець та працівник музейної сфери, я розпочав у 1994 році молодшим науковим співробітником відділу «Музей-садиба Самчики» Хмельницького обласного краєзнавчого музею (із 1997 року – заступник директора Державного історико-культурного заповідника «Самчики», із 2006 р. – директор).

Працював над науковими працями, розвідками та науковими статтями у сфері палацово-паркового та садово-паркового мистецтв, історичного краєзнавства іншими, зокрема: «Маєтки Хмельниччини в рамках туристичного потенціалу», «Ю.Крашевський у зв'язках з Урбановськими, іншими діячами культури в «сфері старожитностей» – збереження культурної спадщини», «Сільськогосподарське виробництво та соціально-політичні відносини власників маєтків із селянами на терені сучасної Хмельниччини», «Твори декоративно-вжиткового мистецтва, картинні галереї, архівалії й книгозбірні маєткові сучасної Хмельниччини XVIII-XIX ст.», «Маєток Самчики» – унікальність, збереженість та поступ». У співавторстві із Пажимським О.М. написав та видав друком книги «Палацово-паркові ансамблі Хмельниччини XVIII-XIX ст.», «Маєток Самчики».

Від 1997 року постійно сприяв проведенню та дослідженню городища літописного города Губина XII-XIII ст. в часі археологічних практик студентів-істориків Кам'янець-Подільського національного університету ім. Івана Огієнка.

Із 1997 року організовував та проводив науково-практичні конференції із тем дослідження маєтків – мистецтво, уклад життя, традиції, постаті інше – Міжнародна наукова конференція «Палацово-паркові ансамблі: простір життя і культури», Науково-практична конференція «Палацово-паркове мистецтво – феномен європейської культури XVIII – XIX ст.», Міжнародна науково-практична конференція «Маєтки України XVIII – XIX ст.» та ін.

Вперше у культурно-масовій роботі заповідника впровадив та організовував відзначення найбільш вагомих для життя українців свят – Зелена неділя, Івана Купала, Покрова. Для туристів організовував театралізовану екскурсію, основу на достовірних історичних фактах із життя маєтку XIX ст., «Маєток Самчики».

Постійно вів пошук речових предметів для поповнення фондів музейними експонатами. При проведенні екскурсійних лекцій отримував щонайкращі відгуки від відвідувачів за проведені екскурсії по заповіднику та його експозиціях. Проводив не тільки наукову а й господарську роботу – працював разом із підлеглими.

Співпрацював із громадськими організаціями як області так і всеукраїнськими для збереження пам'яток заповідника та належного утримання парку, а також популяризації традиційного народного розпису Хмельниччини – Самчиківського розпису.

Надавав методичну допомогу сільським громадам з утримання маєткових парків та громадським організаціям за їхнім доглядом у селищах Ладиги, Антоніни, Ілляшівка, Новоселиця, Маліївці, Білецьке, Решнівка.

Завдяки професійності музейника був обраний Міністерством культури України членом Музейної ради при міністерстві.

Перемагав при отриманні коштів з державного бюджету від Міністерства культури України у 2015 та 2016 роках на популяризацію Самчиківського розпису у Донецькій області. Домагався та отримував державні субвенції на ремонтно-реставраційні роботи у заповіднику в 2004, 2007, 2008 роках – що дало змогу перекрити дах палацу та вивести із аварійності Китайський будинок. Приймав участь у грантових програмах європейського союзу та Американського посольського фонду для продовження ремонтно-реставраційних робіт.

Задля провадження ремонтно-реставраційних робіт постійно співпрацював із спеціалізованими науково-дослідними установами – Українським державним науково-дослідним та проектним інститутом «УкрНДІпроекреставрація» (м. Київ), Науково-дослідним інститутом «Західпроекреставрація» (м. Львів), Науково-дослідним і проектним інститутом містобудування Міністерства регіонального розвитку будівництва та житлово-комунального господарства України.

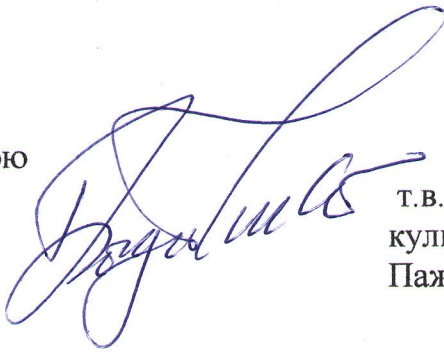
Вів активну популяризаційну, рекламну роботу для пропагування пам'яток заповідника та традиційного народного декоративно-прикладного розпису Хмельницької області – Самчиківський розпис: виступав з презентаціями на різного роду заходах, форумах, фестивалях; організовував та влаштовував тимчасово діючі виставки не тільки у заповіднику, а й за його межами – Житомир, Київ, Харків, Запоріжжя, Львів, Краматорськ, Бахмут, Хмельницький, Кам'янець-Подільський, Галич, Батурин ін. Для широкого рекламування заповідника на українських провідних

телеканалах залучав кіностудії до зйомок художніх кінофільмів у заповіднику в 2007, 2009, 2013 та 2016 роках – ПроТВ, Стармедіа, Директорія кіно.

Для покращення наукової, культурно-масової роботи, роботи у сфері пам'ятко-охоронній співпрацював із музейними установами «Музей-замок в Ланцуті» та «Музей регіональний в Сталевій Волі» (Польща), Музеєм-садибою «Пружанський палацик» (Білорусь), із українськими заповідниками й музеями, зокрема – Національним історико-культурним заповідником «Качанівка», Національним історико-культурним заповідником «Гетьманська столиця», Національним історико-меморіальним заповідником «Поле Берестецької битви», Львівською національною галереєю мистецтв ім. Б.Г. Возницького, Національним музеєм народної архітектури та побуту України та іншими.

Отримавши знання із палацово-паркового та садово-паркового мистецтв і уміння господарювати й утримувати на належному рівні заповідник, вважаючи своїм покликанням саме музейництво, постійно усвідомлюючи значну відповідальність за збереження пам'яток установи готовий і надалі займати посаду директора Державного історико-культурного заповідника «Самчики».

З повагою

т.в.о. директора Державного історико-культурного заповідника «Самчики»
Пажимський Б.О.